

שם:

וַיְרָא

Avraham and Sarah's Journey Continues...

We learn in *Parashat Vayera* what is important to Avraham: his faith and family.
What ideas are most important to you?

of him a great nation. ²¹But My covenant I will maintain with Isaac, whom Sarah shall bear to you at this season next year.” ²²And when He was done speaking with him, God was gone from Abraham.

²³Then Abraham took his son Ishmael, and all his homeborn slaves and all those he had bought, every male in Abraham’s household, and he circumcised the flesh of their foreskins on that very day, as God had spoken to him. ²⁴Abraham was ninety-nine years old when he circumcised the flesh of his foreskin, ²⁵and his son Ishmael was thirteen years old when he was circumcised in the flesh of his foreskin. ²⁶Thus Abraham and his son Ishmael were circumcised on that very day; ²⁷and all his household, his homeborn slaves and those that had been bought from outsiders, were circumcised with him.

18 VA-YERA’
The LORD appeared to him by the terebinths of Mamre; he was sitting at the entrance of the tent as the day grew hot. ²Looking up, he saw three men standing near him. As soon as he saw them, he ran from the entrance of the tent to greet them and, bowing to the ground, ³he said, “My lords,^a if it please you, do not go on past your servant. ⁴Let a little water be brought; bathe your feet and recline under the tree. ⁵And let me fetch a morsel of bread that you may refresh yourselves; then go on—seeing that you have come your servant’s way.” They replied, “Do as you have said.”

⁶Abraham hastened into the tent to Sarah, and said, “Quick, three *seahs* of choice flour! Knead and make cakes!” ⁷Then Abraham ran to the herd, took a calf, tender and choice, and gave it to a servant-boy, who hastened to prepare it. ⁸He took curds and milk and the calf that had been prepared and set these before

לְגוֹי גָדוֹל: ²¹וְאֶת-בְּרִיתִי אֲקִים אֶת-יִצְחָק אֲשֶׁר תֵּלֵד לָךְ שָׂרָה לְמוֹעֵד הַזֶּה בַּשָּׁנָה הָאַחֲרֶת: ²²וַיְכַל לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיֵּעַל אֱלֹהִים מֵעַל אַבְרָהָם:

²³וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת-יִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ וְאֵת כָּל-יְלִידֵי בֵיתוֹ וְאֵת כָּל-מִקְנֵת כֶּסֶףוֹ כָּל-זָכָר בְּאֲנָשֵׁי בֵית אַבְרָהָם וַיְמַל אֶת-בָּשָׂר עֶרְלָתָם בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים: ²⁴וְאַבְרָהָם בֶּן-תְּשַׁעִים וְתֵשַׁע שָׁנָה בָּהֵמְלוֹ בָּשָׂר עֶרְלָתוֹ: ²⁵וַיִּשְׁמַעְאֵל בְּנוֹ בֶּן-שָׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה בָּהֵמְלוֹ אֶת בָּשָׂר עֶרְלָתוֹ: ²⁶בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה נִמּוֹל אַבְרָהָם וַיִּשְׁמַעְאֵל בְּנוֹ: ²⁷וְכָל-אֲנָשֵׁי בֵיתוֹ יְלִיד בָּיִת וּמִקְנֵת-כֶּסֶף מֵאֵת בְּנֵי-נֶכְר וְנִמְלוּ אִתּוֹ: פ

Find the word אהל

יח וַיֵּרָא וַיֵּרָא אֱלֹהִים בְּאֵלֵי מַמְרֵי וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח-הָאֵהָל כַּחַם הַיּוֹם: ²וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו וַיֵּרָא וַיֵּרֶץ לְקִרְאתָם מִפֶּתַח הָאֵהָל וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה: ³וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אִם-נָא מְצֹאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֵל-נָא תֵעָבֵר מֵעַל עַבְדְּךָ: ⁴יִקַּח-נָא מֵעֹטְמִים וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֲנוּ תַּחַת הָעֵץ: ⁵וְאִקְחָה פַת-לֶחֶם וְסַעְדוּ לַבָּכֶם אַחַר תֵּעָבְרוּ כִּי-עַל-בֶּן עֲבָדְתֶם עַל-עַבְדְּכֶם וַיֹּאמְרוּ בֶן תַּעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: ⁶וַיַּמְהָר אַבְרָהָם הָאֵהָלָה אֶל-שָׂרָה וַיֹּאמֶר מַהֲרִי שֵׁלֶשׁ סְאִים קֶמַח טֹלֵת לֹשֵׁי וַעֲשֵׂי עֲגוֹת: ⁷וְאֶל-הַבָּקָר רֵץ אַבְרָהָם וַיִּקַּח בֶּן-בָּקָר רֶךָ וְטוֹב וַיִּתֵּן אֶל-הַנֶּעֱר וַיַּמְהָר לַעֲשׂוֹת אִתּוֹ: ⁸וַיִּקַּח חֲמֵאָה וְחֹלֵב וּבֶן-הַבָּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן

God appeared to him (Avraham) by the terebinths of Mamre; he was sitting at the entrance of the tent as the day got hot.

Write 'פְּסוּק א' in script:

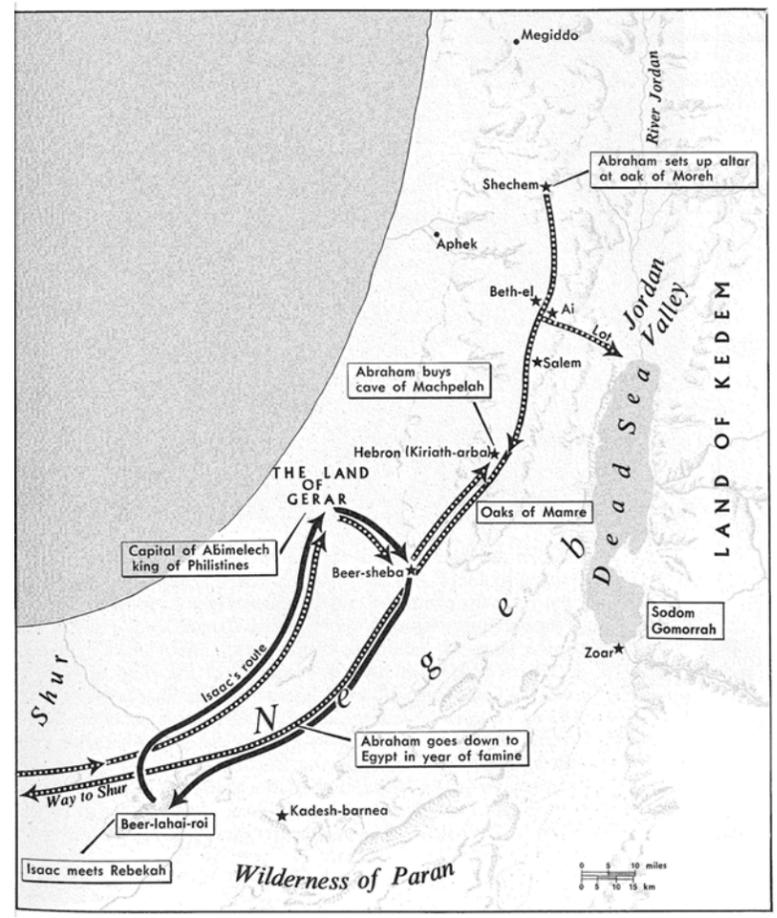
^a Or "My Lord."

18 VA-YERA' The LORD appeared to him by the terebinths of Mamre; he was sitting at the entrance of the tent as the day grew hot. ²Looking up, he saw three men standing near him. As soon as he saw them, he ran from the entrance of the tent to greet them and, bowing to the ground, ³he said, "My lords,^a if it please you, do not go on past your servant. ⁴Let a little water be brought; bathe your feet and recline under the tree. ⁵And let me fetch a morsel of bread that you may refresh yourselves; then go on—seeing that you have come your servant's way." They replied, "Do as you have said."

⁶Abraham hastened into the tent to Sarah, and said, "Quick, three *seahs* of choice flour! Knead and make cakes!" ⁷Then Abraham ran to the herd, took a calf, tender and choice, and gave it to a servant-boy, who hastened to prepare it. ⁸He took curds and milk and the calf that had been prepared and set these before

^a Or "My Lord."

יָרָא וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאַלְנֵי מַמְרֵי וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֹהֶל בְּחֹם הַיּוֹם: ²וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו וַיֵּרָא וַיִּרְץ לִקְרֹאתָם מִפֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה: ³וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אִם-נָא מִצְאָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֶל-נָא תַעֲבֹר מֵעַל עַבְדְּךָ: ⁴יִקַּח-נָא מֵעֵט-מַיִם וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֵנוּ תַּחַת הָעֵץ: ⁵וְאָקַחָה פַת-לֶחֶם וְסַעְדוּ לְבַבְכֶם אַחַר תַּעֲבֹרוּ כִי-עַל-כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל-עַבְדְּכֶם וַיֹּאמְרוּ כֵן תַּעֲשֶׂה כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: ⁶וַיִּמְהַר אַבְרָהָם הָאֹהֶלָה אֶל-שָׂרָה וַיֹּאמֶר מַהֲרִי שְׁלֹשׁ סְאִים קִמַּח סֶלֶת לְוֹשֵׁי וַעֲשֵׂי עֲגוֹת: ⁷וְאֶל-הַבָּקָר רָץ אַבְרָהָם וַיִּקַּח בֶּן-בָּקָר רֶךָ וְטוֹב וַיִּתֵּן אֶל-הַנֶּעֱר וַיִּמְהַר לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ: ⁸וַיִּקַּח חֲמֵאָה וְחֹלֵב וּבֶן-הַבָּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן

What did Avraham do when he saw the three men walking near him?

How is this different from how we react to strangers today?

Avraham is recovering from his brit milah. How do you think he must be feeling?

When you are sick, do you want to see visitors? Why?

Instead of being inside his tent, Avraham was sitting outside when it was very hot. Why do you think that he was sitting there?

In verses 4-5, what does Avraham tell his guests that he will give them?

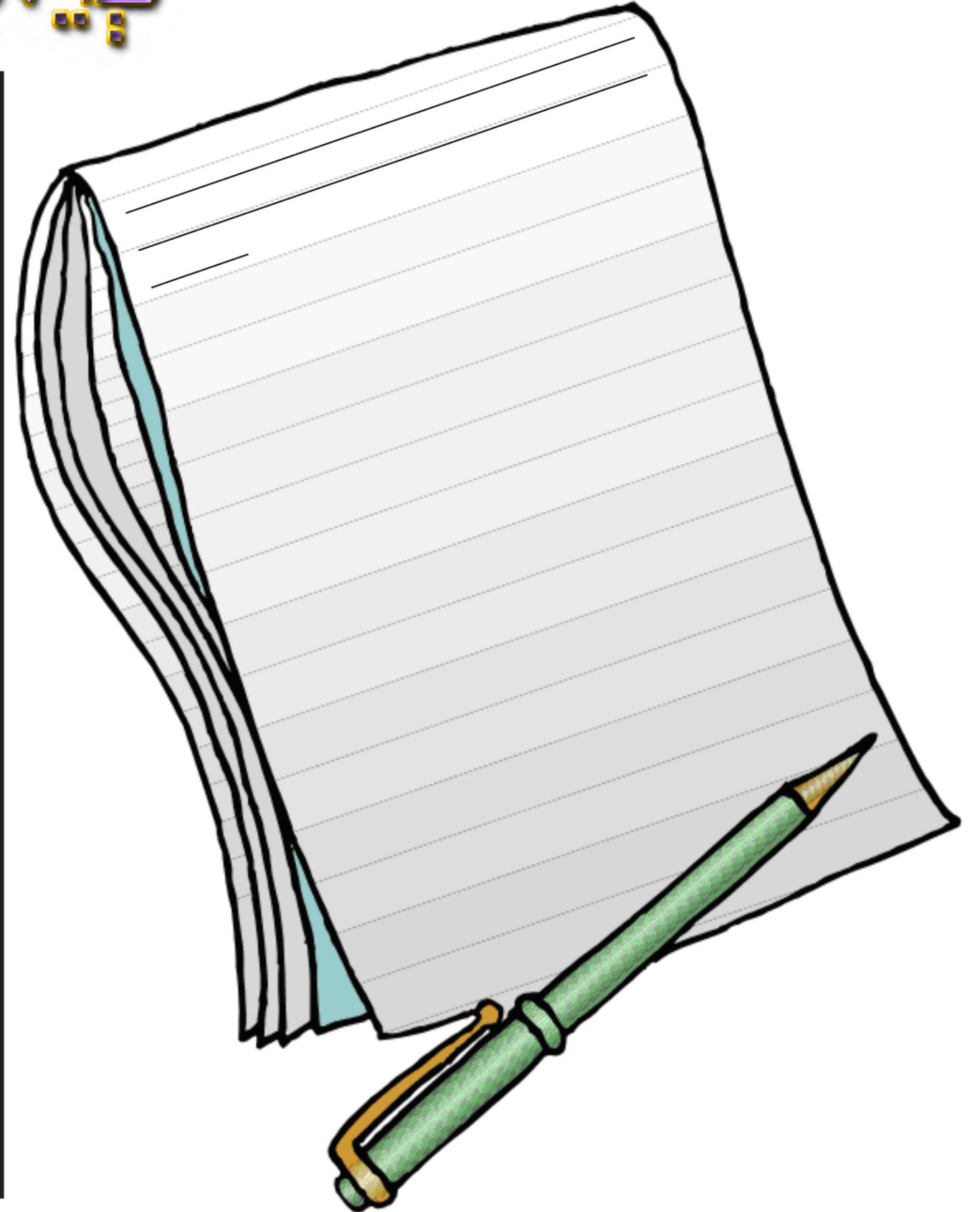
In verses 6-8, what does Avraham actually do for his guests?

2.0 בְּרֵאשִׁית

Avraham's "How To" list on doing the mitzvah of
הַכְנֵסֵת אֲוֻרָהִים

- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

Find the root words:

שוב צחק

TORAH · GENESIS · 18.23 · VA-YERA'

תורה בראשית יח וירא

them; and he waited on them under the tree as they ate.

⁹They said to him, "Where is your wife Sarah?" And he replied, "There, in the tent."

¹⁰Then one said, "I will return to you next year,^b and your wife Sarah shall have a son!" Sarah was listening at the entrance of the tent, which was behind him.

¹¹Now Abraham and Sarah were old, advanced in years; Sarah had stopped having the periods of women.

¹²And Sarah laughed to herself, saying, "Now that I am withered, am I to have enjoyment—with my husband so old?"

¹³Then the LORD said to Abraham, "Why did Sarah laugh, saying, 'Shall I in truth bear a child, old as I am?'" ¹⁴Is anything too wondrous for the LORD? I will return to you at the same season next year, and Sarah shall have a son."

¹⁵Sarah lied, saying, "I did not laugh," for she was frightened. But He replied, "You did laugh."

¹⁶The men set out from there and looked down toward Sodom, Abraham walking with them to see them off.

¹⁷Now the LORD had said, "Shall I hide from Abraham what I am about to do, ¹⁸since Abraham is to become a great and populous nation and all the nations of the earth are to bless themselves by him?"

¹⁹For I have singled him out, that he may instruct his children and his posterity to keep the way of the LORD by doing what is just and right, in order that the LORD may bring about for Abraham what He has promised him."

²⁰Then the LORD said, "The outrage of Sodom and Gomorrah is so great, and their sin so grave! ²¹I will go down to see whether they have acted altogether according to the outcry that has reached Me; if not, I will take note."

לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו:

⁹ ויאמרו אליו* איה שרה אשתך ויאמר

הנה באהל: ¹⁰ ויאמר שוב אשוב אליך כעת תיה ונההבן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו:

¹¹ ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח פנשים:

¹² ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן:

¹³ ויאמר יהוה אל-אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי: ¹⁴ היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת תיה ולשרה בן:

¹⁵ ותכחש שרה | לאמר לא צחקתי כי | יראה ויאמר | לא כי צחקת:

¹⁶ ויקמו משם האנשים וישקפו על-פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם:

¹⁷ ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה: ¹⁸ ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גויי הארץ:

¹⁹ כי ידעתיו למען אשר יצוה את-בניו ואת-ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על-אברהם את אשר-דבר עליו:

²⁰ ויאמר יהוה ועקת סדם ועמרה כי-רבה וחטאתם כי כבדה מאד: ²¹ ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו | כלה ואם-לא אדעה:

Then one said, "I will **return** to you next year, and your wife Sarah will have a son!" Sarah was listening at the entrance of the **tent**; which was behind him.

Write פסוק י' in script:

---

them; and he waited on them under the tree as they ate.

⁹They said to him, "Where is your wife Sarah?" And he replied, "There, in the tent."

¹⁰Then one said, "I will return to you next year,^b and your wife Sarah shall have a son!" Sarah was listening at the entrance of the tent, which was behind him. ¹¹Now Abraham and Sarah were old, advanced in years; Sarah had stopped having the periods of women.

¹²And Sarah laughed to herself, saying, "Now that I am withered, am I to have enjoyment—with my husband so old?"

¹³Then the LORD said to Abraham, "Why did Sarah laugh, saying, 'Shall I in truth bear a child, old as I am?' ¹⁴Is anything too wondrous for the LORD? I will return to you at the same season next year, and Sarah shall have a son." ¹⁵Sarah lied, saying, "I did not laugh," for she was frightened. But He replied, "You did laugh."

¹⁶The men set out from there and looked down toward Sodom, Abraham walking with them to see them off. ¹⁷Now the LORD had said, "Shall I hide from Abraham what I am about to do, ¹⁸since Abraham is to become a great and populous nation and all the nations of the earth are to bless themselves by him? ¹⁹For I have singled him out, that he may instruct his children and his posterity to keep the way of the LORD by doing what is just and right, in order that the LORD may bring about for Abraham what He has promised him." ²⁰Then the LORD said, "The outrage of Sodom and Gomorrah is so great, and their sin so grave! ²¹I will go down to see whether they have acted altogether according to the outcry that has reached Me; if not, I will take note."

לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו:

⁹ויאמרו אליו* איזה שרה אשתך ויאמר הנה באהל: ¹⁰ויאמר שוב אשוב אליך

כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו:

¹¹ויאברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח פנשים:

¹²ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן:

¹³ויאמר יהוה אל-אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנת:

¹⁴היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן:

¹⁵ותכחש שרה | לאמר לא צחקתי כי | יראה ויאמר | לא כי צחקתי:

¹⁶ויקמו משם האנשים וישקפו על-פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם:

¹⁷ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה: ¹⁸ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גויי הארץ:

¹⁹כי ידעתיו למען אשר יצוה את-בניו ואת-ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על-אברהם את אשר-דבר עליו:

²⁰ויאמר יהוה ועקת סדם ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד: ²¹ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו | פלה ואם-לא אדעה:

¹⁶ויקמו משם האנשים וישקפו על-פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם:

¹⁷ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה: ¹⁸ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גויי הארץ:

¹⁹כי ידעתיו למען אשר יצוה את-בניו ואת-ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על-אברהם את אשר-דבר עליו:

²⁰ויאמר יהוה ועקת סדם ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד: ²¹ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו | פלה ואם-לא אדעה:

¹⁶ויקמו משם האנשים וישקפו על-פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם:

Write about a time when you and your family were able to perform the mitzvah of **הכנסת אורחים**:

You are the reporter for the local biblical news radio station. You are interviewing the text of the day's events. Fill in the answers and then create 2 other questions:

What news did the three men deliver to Avraham?

How did Sarah react when she heard the news?

In verse 15, why did Sarah become frightened? (Hint: What did she realize about these men and about God?)

Where did the men go after leaving Avraham and Sarah? Why did they go there?

How did Avraham feel when he was bargaining with God about saving the city of Sodom? Give two examples from the text to back up your answer.

My Questions:

2.0 פְּרָאֲשִׁית

Illustrate פְּסוּקִים 1-15 with captions

Find all of the different numbers:

guilty? ²⁴What if there should be fifty innocent within the city; will You then wipe out the place and not forgive it for the sake of the innocent fifty who are in it? ²⁵Far be it from You to do such a thing, to bring death upon the innocent as well as the guilty, so that innocent and guilty fare alike. Far be it from You! Shall not the Judge of all the earth deal justly?" ²⁶And the LORD answered, "If I find within the city of Sodom fifty innocent ones, I will forgive the whole place for their sake." ²⁷Abraham spoke up, saying, "Here I venture to speak to my Lord, I who am but dust and ashes: ²⁸What if the fifty innocent should lack five? Will You destroy the whole city for want of the five?" And He answered, "I will not destroy if I find forty-five there." ²⁹But he spoke to Him again, and said, "What if forty should be found there?" And He answered, "I will not do it, for the sake of the forty." ³⁰And he said, "Let not my Lord be angry if I go on: What if thirty should be found there?" And He answered, "I will not do it if I find thirty there." ³¹And he said, "I venture again to speak to my Lord: What if twenty should be found there?" And He answered, "I will not destroy, for the sake of the twenty." ³²And he said, "Let not my Lord be angry if I speak but this last time: What if ten should be found there?" And He answered, "I will not destroy, for the sake of the ten."

³³When the LORD had finished speaking to Abraham, He departed; and Abraham returned to his place.

19 The two angels arrived in Sodom in the evening, as Lot was sitting in the gate of Sodom. When Lot saw them, he rose to greet them and, bowing low with his face to the ground, ²he said, "Please, my lords, turn aside to your servant's house to spend the night, and bathe your feet; then you may be on your way early." But they

העיר האף תספה ולא תשא למקום למען חמשים הצדיקים אשר בקרבה: ²⁵ חללה לך מעשת | פדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק פרשע חללה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט: ²⁶ ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם: ²⁷ ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל-אדני ואנכי עפר ואפר: ²⁸ אולי יחסרון חמשים הצדיקים חמשה התשחית בחמשה את-פל-העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה: ²⁹ ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים: ³⁰ ויאמר אל-נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים: ³¹ ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל-אדני וימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים: ³² ויאמר אל-נא יחר לאדני ואדברה אף-הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה: ³³ וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל-אברהם ואברהם שב למקמו:

יט ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער-סדם וירא-לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה: ² ויאמר הנה נא-אדני סורו נא אל-בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרךכם ויאמרו לא פי ברחוב

